

Sygn. akt I C 862/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Aneta Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko **G. G.**

o zapłatę

I. oddala powództwo.

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 862/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 24 listopada 2016r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym na jego rzecz od G. G. kwoty 412 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że pozwany zawarł z nim umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 05 maja 2014r. do 24 lutego 2015r. o numerze 455/\$ (...). Wskazał, że za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki C. (...) VIN: (...) o nr rej: (...). Składka ubezpieczeniowa w kwocie 669 zł miała być zapłacona w 1 racie płatnej do dnia 5 maja 2014r., jednak pozwany składkę opłacił częściowo, a mianowicie w kwocie 257 zł. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wskazał, że w związku z brakiem zapłaty pełnej kwoty składki wezwał pozwanego do zapłaty. Powołując się na art. 23 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazał, że posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Dodał, że domaga się odsetek ustawowych od dnia następnego po terminie wymagalności zapłaty roszczenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 marca 2017r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości (k. 7).

Pozwany pismem z dnia 13 kwietnia 2017 r. (k. 10-11) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty i wniósł o uchylenie nakazu zapłaty. Wskazał, że nie zgadza się z powyższym orzeczeniem i kwestionuje je w całości tak, co do zasady jak i wysokości.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 21 lipca 2017 r. (k. 22) przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W piśmie procesowym z dnia 9 kwietnia 2018r. (k. 67-68) powód wskazał, że podtrzymuje żądanie zawarte w pozwie. Wskazał, że sprzeciw pozwanego jest bezpodstawny i bezzasadny. Powód wyjaśnił, że umowa ubezpieczenia 455\$ (...), od której dochodzi zapłaty zaległej składki jest umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych aktualizującą się na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Wskazał, iż pomiędzy nim a poprzednim posiadaczem pojazdu - M. K. doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia (...). Umowa ta została zawarta na okres od 25 lutego 2014 r. do 24 lutego 2015 r. i dotyczyła pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...). W związku z faktem braku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia po nabyciu pojazdu powód dokonał przepisania umowy pierwotnego właściciela na pozwanego na okres ubezpieczenia od dnia zakupu pojazdu do dnia 24 lutego 2015r. Zgodnie z aktualizacją umowy 455\$ (...), po dokonaniu wszelkich zmian w systemie polisowym powoda, pozwany zobowiązany był do zapłaty kwoty 669 zł, a obecnie zobowiązany jest do dopłaty kwoty 412 zł tytułem składki za okres ubezpieczenia od 5 maja 2014 r. do 24 lutego 2015 r. Wyjaśnił, że kwota 669 zł została wyliczona proporcjonalnie do okresu, w jakim pozwany był posiadaczem pojazdu zaś jej podstawę stanowi kwota składki wskazana umowie (...). W związku zaś z faktem uiszczenia pierwszej raty składki przez poprzedniego właściciela pojazdu pozwany zobowiązany jest do uiszczenia tylko drugiej raty składki za umowę w kwocie 412 zł - kwota 257 zł została przeniesiona z pierwszej raty składki uiszczonej przez zbywcę pojazdu. Powód wskazał, że w związku z faktem, że umowa 455\$ (...) jest umową aktualizującą to jako taka nigdy nie istniała w formie papierowej - fakt jej powstania wynika ze spełnienia się ustawowych przesłanek, a dokument potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego 455\$ (...) przesłany sądowi zastępuje dokument umowy ubezpieczenia. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. podsumował, że pozwany nabywając pojazd w dniu 5 maja 2014r. wszedł w prawa i obowiązki zbywcy pojazdu wynikające z umowy ubezpieczenia i tym samym stał się stroną umowy ubezpieczenia.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2018 r. (k. 77) pozwany zakwestionował roszczenie powoda w całości, tj. co do zasady jak i co do wysokości i zaprzeczył wszelkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom powoda. Wskazano, iż pozwany nigdy nie zawierał z powodem umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu C. (...) o nr rej. (...), a tym samym nie był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty 669 zł, która miałaby być zapłacona jednorazowo. Pozwany dodał, że nie dokonał zapłaty na rzecz powoda żadnej kwoty, a w tym kwoty 257 zł. Wskazał, że dochodzonego przez powoda roszczenia przedłożone dokumenty nie potwierdzają oraz dodał, że w całości kwestionuje ich prawdziwość i treść. Pozwany zakwestionował również zasadność naliczonych przez powódkę odsetek od kwoty 412 zł w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych albowiem powód nie wykazał jakoby rzekoma umowa została zawarta pomiędzy powodem, a podmiotem będącym przedsiębiorcą, a zatem umowa ta nie mieści się w pojęciu transakcji handlowej z art. 4 pkt 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych i niedopuszczalnym jest naliczenie odsetek w wysokości przewidzianej ustawą o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Powołując się na powyższe wskazał, że powód nie naprowadził dowodów na okoliczność istnienia wierzytelności.

W toku postępowania stanowiska stron zostały podtrzymane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2014 r. M. K. sprzedał pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) C. G. G..

W dniu 11 czerwca 2014r. pozwany sprzedał pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) M. D..

Pismem z dnia 20 lutego 2015r. pozwany poinformował powoda o dokonaniu sprzedaży pojazdu.

Niesporne, a nadto dowód:

- umowa sprzedaży z dnia 05.05.2014r. k. 75,
- faktura z 11.06.2014r. k. 93,
- pismo z 20.02.2015r. k. 92.

Pismem z dnia 12 września 2016r. wezwało pozwanego do zapłaty kwoty 492,97 zł, na którą składała się należność główna w wysokości 412 zł oraz odsetki ustawowe w wysokości 80,97 zł w terminie 3 dni tytułem nieopłaconej składki z tytułu zawartej umowy OC posiadaczy pojazdów - C. (...) o nr rej. (...) za okres ubezpieczenia od dnia 05 maja 2014r. do 24 lutego 2015r. (nr umowy 455\$ (...)) powołując się na przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych(Dz. U. Nr 124, poz.1152 z późn. zm.).

Niesporne, a nadto dowód:

- wezwanie do zapłaty z 12.09.2016r. k. 31.

W dniu 31 października 2017r. powód sporządził potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego zgodnie, z którym okres ubezpieczenia z umowy o nr 455\$ (...) to okres od 5 maja 2014 r. do 24 lutego 2015 r., a składka wynosiła 669 zł z terminem zapłaty do 5 maja 2014 r.

Niesporne, a nadto dowód:

- potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego k. 32-33

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 412 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Powód swoje roszczenie wywodził z zawartej z poprzednim właścicielem pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie której wystawił pozwanemu wystawił polisę oznaczoną Seria (...).

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie bezspornym było to, że pozwany w dniu 5 maja 2014 r. kupił w/w. pojazd od M. K., a w dniu 11 czerwca 2014r. sprzedał go M. D..

Zgodnie z brzmieniem art. 31. ust. 1. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 z późn. zm.). w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

W razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej – art. 31 ust. 2 ustawy. Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu (art. 32 ust. 4 ustawy).

Norma art. 805. § 1. k.c. zawiera regulację statuującą istotę umowy ubezpieczenia określa elementy istotne przedmiotowo (essentialia negotii) umowy ubezpieczenia oraz zasadnicze obowiązki stron umowy ubezpieczenia. Stosownie do brzmienia tego przepisu umowa ubezpieczenia pozostaje umową konsensualną, tj. dochodzi do skutku w wyniku osiągnięcia porozumienia przez kontrahentów, jest umową dwustronnie zobowiązującą a jednocześnie jest wzajemną, choć świadczenie zakładu ubezpieczeń nie musi zostać spełnione, jeśli przez czas trwania umowy ubezpieczenia do zajścia zdarzenia obligującego do wypłaty określonego świadczenia nie dojdzie.

Umowa ubezpieczenia ma zatem charakter wzajemny. Odpowiednikiem świadczenia ubezpieczającego w postaci składki pozostaje bowiem świadczenie zakładu ubezpieczeń co do zasady najczęściej pieniężne spełniane w sytuacji zaistnienia zdarzenia określonego w umowie ubezpieczenia.

Podstawowym obowiązkiem ubezpieczyciela wynikającym z umowy ubezpieczenia pozostaje udzielenie ochrony ubezpieczeniowej poprzez wypłatę świadczenia określonego umową ubezpieczenia zaś w przypadku ubezpieczającego podstawowym obowiązkiem pozostaje opłacanie umówionej składki. Obowiązki te statuowane zostały w przepisie art. 805. § 1. i § 2. k.c. i były takie same w przypadku umowy ubezpieczenia majątkowego, co wynikało z art. 821. k.c.

Zaznaczyć należy, że umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może ulec rozwiązaniu i dochodzi do tego m. in. w sytuacji przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego. W przypadku jednak, gdy w czasie trwania umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dochodzi do przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega wszakże rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Co istotne zgodnie z ostatnim zdaniem art. 31. ust. 1. przepisy art. 28. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie znajdują zastosowania do sytuacji przeniesienia lub przejścia prawa własności pojazdu mechanicznego.

Wskazać również należy więc, że ubezpieczycielowi nie przysługuje roszczenie o zapłatę składki z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za ten czas, który przypadła już po upływie okresu czasu, na który zawarto umowę ubezpieczenia pojazdu, a w czasie której doszło do przeniesienia lub przejścia prawa własności. Najpóźniej bowiem z dniem kończącym okres czasu, na który umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej została zawarta, umowa ta ulegała rozwiązaniu a jej kontynuację wykluczało brzmienie art. 31. ust. 1. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że powód na wykazanie okoliczności, na które się powołuje przedłożył do akt niniejszej sprawy między innymi wydruk korespondencji skierowanej do pozwanego, kserokopię polisy(k.69-74) oraz kserokopię umowy sprzedaży samochodu z dnia 5 maja 2014r. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że jak to prawidłowo wskazała strona pozwana z zebranego materiału w żaden sposób nie wynika, aby na jej podstawie pozwany był obowiązany do uiszczenia powodowi należności dochodzonej pozwem. Stosownie do art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Stosownie zaś do treści art. 6 ust. 3

ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2013r. Nr 10, poz.65 ze zmianami) radca prawny ma prawo sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem w zakresie określonym odrębnymi przepisami. Poświadczenie powinno zawierać podpis radcy prawnego, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie - również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) radca prawny stwierdza to w poświadczeniu. Wyżej wymieniony dokument nie został natomiast opatrzony żadnym podpisem. W doktrynie prawa procesowego, zgodnie z dominującym poglądem, nie budzi wątpliwości twierdzenie, że elementem konstytutywnym dla istnienia obydwu dokumentów (prywatnego i urzędowego), na gruncie prawidłowej wykładni przepisów k.p.c., jest podpis. Niektórzy komentatorzy uznają wszakże, że podpis decyduje jedynie o wartości dowodowej konkretnego dokumentu (np. W. B., T. E.). Niezależnie jednak od tego, który z powyższych poglądów uznać za bardziej przekonujący, w obydwu kluczowe znaczenie odgrywa podpis. W tym miejscu podkreślenia wymaga również fakt, że kodeks cywilny w swoim art. 60 przewiduje możliwość złożenia oświadczenia woli w formie elektronicznej, jednakże w kontekście istotnej w sprawie wartości dowodowej takiego oświadczenia, kluczowe znaczenie ma przepis art. 78 § 2 k.c., w myśl którego oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej. A zatem ustawodawca kieruje do przepisów o zwykłej formie pisemnej (art. 78 § 1 k.c.), gdzie sytuacja jest klarowna, tzn. jeżeli nie ma podpisu (w tym wypadku bezpiecznego podpisu elektronicznego), to takie oświadczenie woli posiada formę zwykłą, czyli tak jakby zostało złożone ustnie (lub też w sposób dorozumiany). Z przepisów powyższych wynika, że moc dowodową ma jedynie kserokopia dokumentu poświadczona za zgodność. W świetle przepisów k.p.c. i orzecznictwa Sądu Najwyższego przez dokument rozumie się jego oryginał, a wyjątki, kiedy oryginał może być zastąpiony przez odpis (kserokopię), określa ustawa. Niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Mieści się ona w stosowanym w k.p.c. pojęciu odpisu, (jako odwzorowanie oryginału), jednak poświadczenie jej zgodności z takim oryginałem mieści w sobie jednocześnie oświadczenie strony o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Zwykła odbitka ksero (to jest odbitka niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu) nie może zastąpić dokumentu, na którego bazie powstała (T. Żyżnowski, Komentarz do art. 129 Kodeksu postępowania cywilnego, Wyd. LEX, 2011). Kserokopia dokumentu nie poświadczona za zgodność z oryginałem w sposób wskazany art. 129 § 2 k.p.c., nie ma zatem mocy dowodowej i nie może stanowić podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych. Zgodnie z wyrokiem SN z dnia 3 października 2008 r. (I CSK 62/08, nie publ.) z art. 129 k.p.c. wynika, że jeżeli strona powołuje się w pozwie na dowód z dokumentu musi się liczyć z tym, że będzie obowiązana złożyć w Sądzie oryginał dokumentu i to nie tylko wtedy, gdy nie złożyła jego odpisu, ale także wtedy, gdy jego odpis był załącznikiem pisma. Obowiązek ten powstaje z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną żądania złożenia dokumentu w oryginale (lub zakwestionowania tego złożonego). Obowiązek ten może powstać także w wyniku zarządzenia Sądu (art. 248 § 1 k.p.c.).

Podsumowując stwierdzić należy, że strona powodowa pozostaje w błędnym przekonaniu, że przedstawione przez nią środki dowodowe były przy prezentowanym przez pozwaną stanowisku wystarczającymi dla wykazania, że przysługuje jej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie zaś do art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, stąd też - co do zasady - w postępowaniu cywilnym to powód powinien udowodnić istnienie dochodzonej wierzytelności, okoliczności jej powstania oraz wysokość. Mając na uwadze powyższe, strona powodowa nie wykazała zasadności dochodzonego roszczenia. Nie przedłożyła bowiem umowy ubezpieczenia zawartej z M. K. w odpowiedniej formie czy chociażby nie złożyła wniosku o jego przesłuchanie w charakterze świadka na te okoliczności. Było to o tyle istotne, iż stanowisko strony pozwanej wskazywało na to, iż „ dochodzonego przez powoda roszczenia nie potwierdzają przedłożone dokumenty, których prawdziwość i treść pozwany w całości kwestionuje”.

Przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia powyższe ustalenia Sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić stronie

przeciwnej na jej żądanie poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zważając na to, że w rozpoznawanej sprawie żądania pozwu zostały oddalone w całości, uznać należało, że pozwany wygrał sprawę w całości i tym samym przysługuje jemu zwrot wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu. Uwzględniając powyższe sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika (w wysokości określonej na podstawie § 2.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz.1800 ze zmianami w brzmieniu z daty wniesienia pozwu).

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 862/17upr

Dnia 14 grudnia 2018 r.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda z pouczeniem o apelacji (pouczenie nr 13, kopia do akt).
3. przedłożyć akta z apelacją, zażaleniem lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska